

Το ζήτημα των μεταφράσεων της Αγίας Γραφής στα χρόνια της Τουρκοκρατίας

Αφιερώματα / 1821-2021: Ανάσταση του Γένους

Αναστάσιος Ασλανίδης, Ms Θεολογίας

Η περίοδος της Τουρκοκρατίας στον ελληνικό χώρο, συνοδεύεται με τον πόνο την κακουχία και τα βάσανα που υπέστησαν οι Ορθόδοξοι Έλληνες κατά την περίοδο αυτή. Ένας από τους μεγαλύτερους εχθρούς που επικρατούσε και καταδυνάστευε τους ανθρώπους της εποχής, ήταν η αμάθεια και η δεισιδαιμονία που άκμασε εξαιτίας της υπόδουλης Ρωμισύνης.

Η αμάθεια, σε συνδυασμό με την επιβλητική συμπεριφορά του μουσουλμανικού στοιχείου έφεραν τον κίνδυνο αλλοίωση της Ορθόδοξης Χριστιανικής πίστεως, αλλά και των αξιών που φέρει η πίστη αυτή. Βέβαια, οι Δυτικοί ιεραπόστολοι, που ήδη έκαναν την επέλαση τους στον ελληνικό χώρο, εκμεταλλεύονταν και αυτοί την κατάσταση για να στρέψουν πολλούς Ορθόδοξους προς την Ουνία και τον Καισαροπαπισμό.

Για να αντιμετωπιστεί ο κίνδυνος αυτός μεγάλες Άγιες μορφές, αλλά και μορφές του πνεύματος, που είχαν εκφράσει την ανησυχία τους για τον μέλλον των Ορθοδόξων πιστών της Ελλάδας, έδρασαν με διάφορους τρόπους. Ο ελληνικός διαφωτισμός έγινε σταδιακά και οδήγησε στην αφύπνιση και την απελευθέρωση του γένους.

Εξέχουσες προσωπικότητες, όπως ο Άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός προσπάθησαν με το έργο τους να ποιμάνουν τον λαό, ενώ πρόσωπα όπως ο Αδαμάντιος Κοραΐς και άλλοι λόγιοι, με το συγγραφικό τους έργο προσέφεραν και αυτοί στην αφύπνιση του γένους.

Ένα σημαντικό γεγονός που έχει σχέση με την περίοδο της Τουρκοκρατίας και σχετίζεται με την Αγία γραφή είναι οι πρώτες προσπάθειες που έγιναν για να μεταφραστεί στην δημοτική. Αυτό το εγχείρημα αν και φαινομενικά είχε ως σκοπό την μεγαλύτερη και ευκολότερη προσέγγιση της Γραφής από τον υπόδουλο Ορθόδοξο Έλληνα, στην πραγματικότητα οι προσπάθειες αυτές προέρχονταν από την Προτεσταντική δράση των μισσιοναρίων στην κεντρική Ελλάδα, οι οποίοι

προσπαθούσαν να επηρεάσουν τα λαϊκά στρώματα για να εναντιωθούν στην εκκλησία.

Η ελληνόφωνη κοινότητα ανέκαθεν είχε μια γλωσσική αυτάρκεια, επειδή η Καινή Διαθήκη από την μία ήταν γραμμένη στα Ελληνικά, όπως φυσικά και η Παλαιά χάρης την μετάφραση των Ο΄.

Ενώ, από την άλλη οι Έλληνες διέθεταν ένα τεράστιο υπομνηματικό έργο που βοηθούσε στην καλύτερη προσέγγιση του νοήματος, αλλά και της ίδιας της γλώσσας. Με αυτή την βάση η μετάφραση της Γραφής, θα γινόταν με μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και θα διευκόλυνε στο ποιμαντικό έργο του λαού, διότι δεν ήταν όλες οι προσπάθειες της μετάφρασης υποκινούμενες από την Προτεσταντική πλευρά, αλλά υπήρχαν και προσωπικότητες από την πλευρά της Ορθόδοξης εκκλησίας που ενδιαφέρονταν ουσιαστικά στην ευρεία διάδοση της Γραφής, μεταξύ του λαού.

[Διαβάστε ολόκληρη τη μελέτη εδώ](#)

<https://bit.ly/3qxtsOU>